

гарите, така и без българите той може да стори това. Нека господ пази Визанс... Дано някой достоен мъж седне върху престолла на Свещенния дворец. Само това ще ни спаси. А ти, Йоаница, ти ще видиш родния си дом.

ИВАНИЦА

Прости ми!

Теофил съблича туниката си, сваля пръстена и изважда от джоба си тънък пергамент.

ТЕОФИЛ

Това е пропуска. Мини през златната врата. След това поеми свети-Стефанския друм. Той е най-слабо охранен.

Ефросина донася меча, шапката и наметката.

ЕФРОСИНА

Бързай!..

ИВАНИЦА

Ефросина! Какво е това? Ранена ли си? Какво се е случило?

ЕФРОСИНА

Нищо, нищо... Бягай, Йоаница... Бягай... Страхувам се... Бягай!

ИВАНИЦА

Ефросина, какво си направила?..

ЕФРОСИНА

Не знам... Бързай, Йоаница... Страхувам се...

ИВАНИЦА

Ако не ми кажеш - няма да мръдна от тука.

ЕФРОСИНА

Пресвета Мария! Не знам... ~~Стойнието~~ *Стойнието*... Гледаше ме ~~мисля~~ лошо... После засастана до самата врата и не мръдна ~~от~~ от там. При първия глъч щеше да се втурне вътре. Бях скрила в пазвата си кама - за всеки случай... После изтървах обещата